

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/126/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119219627
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:6119219627.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adely Unčovskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Niny Dubovskej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava proti žalovanému: I. D., C.. XX.X.XXXX, S. N. XXX/XX, C. Q. o zaplatenie 781 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 5.2.2021, č.k. 12C/29/2019-78, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žalovanému sa proti žalobcovi nepriznáva nárok na náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol (výrok I.) a žalovanému nepriznal náhradu trov konania (výrok II.).

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil § 1 ods. 2, § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 39, § 565, § 52 ods. 1, 2, , § 52 ods. 3, 4, § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) a vecne tým, že nebolo sporné, že medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s. a žalovaným bola dňa 10.8.2012 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytla táto spoločnosť žalovanému úver vo výške 400 eur, rovnako nebolo sporné, že žalovaný porušil svoj záväzok splácať úver dohodnutým spôsobom, pričom Home Credit Slovakia a.s. listom zo dňa 30.5.2016 vyzval žalovaného na zaplatenie celého úveru. Konštatoval, že oprávnenie veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (§ 565 Občianskeho zákonníka) bolo dohodnuté v hlave 8 úverových podmienok, žalobca však nepreukázal, že boli splnené podmienky pre platné vyhlásenie splatnosti celého úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a to upozornenie žalovaného v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, a to napriek jeho odpovedi na výzvu súdu doručenej súdu dňa 15.6.2020. Z uvedeného dôvodu vyvodil, že nebolo preukázané platné zosplatenie spotrebiteľského úveru poskytnutého právnym predchodcom žalobcu na žalobcu, nakoľko toto bolo uskutočnené v rozpore so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd prihlíada bez toho, aby to strana sporu namietala, teda z úradnej povinnosti. Uviedol, že na základe neplatného právneho úkonu žalobca nemohol nadobudnúť žalovanú pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými a teda nemohol vstúpiť do práv veriteľa a súčasne nebol oprávnený požadovať od žalovaného ako dlžníka uspokojenie žalovanej pohľadávky s príslušenstvom. Vychádzajúc z uvedeného uzavrel, že neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky pôvodným veriteľom na žalobcu, ktoré upravuje zákon v ustanovení § 17 ods. 1 zákona o

spotrebiteľských úveroch kumulatívne, to znamená, že pre platné postúpenie sa okrem toho, že veriteľ aj postupník musia byť veriteľia oprávnení poskytovať spotrebiteľský úver, vyžaduje aj to, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, s tým, že v danom prípade ani iný spôsob zániku (ukončenia) záväzkového vzťahu nebol preukázaný. Dospel k záveru, že Zmluva o postúpení pohľadávok uzavretá medzi Home Credit Slovakia a.s. a žalobcom zo dňa 14.6.2017 je v časti postúpenia pohľadávky voči žalovanému z úverovej zmluvy v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a teda v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná, žalobca tak nemohol platne nadobudnúť žalovanú pohľadávku s príslušenstvom a teda nemohol vstúpiť do práv veriteľa a súčasne nebol oprávnený požadovať od žalovaného zaplatať žalovanej pohľadávky. S poukazom na uvedené dôvody dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, t. j. o tom, že žalobca nepreukázal, že je nositeľom ním v konaní uplatneného práva voči žalovanému a preto jeho žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. a žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, a ktorému vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko vznik trov konania na jeho strane z obsahu spisového materiálu nevyplýva.

3. Proti uvedenému rozsudku podal včas odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C.s.p., t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zastával názor, že ust. § 297 C.s.p. je potrebné vykladať tak, že ak žalovaný nespochybnil tvrdenia žalobcu a podľa názoru súdu sú tieto tvrdenia preukázané, tzn. skutkové tvrdenia neboli sporné, potom súd žalobe vyhovie bez nariadenia pojednávania, avšak v prípade, ak skutkové tvrdenia sú sporné, resp. súd nemá určité skutočnosti za preukázané, potom nie sú splnené podmienky pre rozhodnutie bez nariadenia pojednávania. Z uvedeného dôvodu považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne, resp. vychádzajúce z nesprávneho procesného postupu. Zároveň mal za to, že v danom konaní súd nevyslovil svoje predbežné právne posúdenie veci, neprezentoval pred stranami žiadnu skutočnosť ako spornú, čím nevytvoril zákonný priestor na doplnenie dôkazov a na základe uvedeného odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Na podporu svojich námietok poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.1.2021, sp.zn. 8Co/23/2020, zo dňa 8.10.2020, sp.zn. 5Co/88/2020, Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15.4.2020, sp.zn. 5Co/321/2019, Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 8.6.2020, sp.zn. 14CoCsp/16/2020 a Krajského súdu v Trnave zo dňa 22.4.2020, sp.zn. 24Co/169/2019. Nestotožnil sa s tvrdením súdu, že nedošlo k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre rozpor s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca v konaní považoval postup postupcu pri mimoriadnom zosplatnení úveru za nesporný, v súlade so zákonnou úpravou a v intenciách § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že žalovaný bol v priebehu úverového vzťahu viackrát zo strany postupcu upozornený, že je v omeškaní so splácaním splátok úveru a zároveň ho postupca vyzval na úhradu aktuálnej dlžnej sumy, zároveň bol žalovaný upozornený, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy je postupca oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Tvrdil, že doručenie týchto podaní ako aj výzvy zo dňa 30.5.2016 (Výzva k splateniu celého dlhu), ktorou postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, neboli zo strany žalovaného počas konania žiadnym spôsobom rozporované, preto ich mal súd považovať za nesporné. Ďalej uviedol, že postupca mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil výzvou zo dňa 30.5.2016 a k účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru došlo po uplynutí 15-tich dňoch od odoslania uvedenej výzvy (k odvolaniu pripojil podací hárok ako doklad o odoslaní výzvy). Upozornil, že súd prvej inštancie výzvou zo dňa 26.5.2020 vyzval žalobcu len na predloženie podrobnej špecifikácie pohľadávky, pričom žalobca zaslal súdu dňa 9.6.2020 odpoveď na uvedenú výzvu so špecifikáciou pohľadávky ako aj vyjadrenie k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Mal za to, že postupca pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zvolil postup, ktorý je v súlade aj s odbornou literatúrou, v zmysle ktorej veriteľ musí vopred notifikovať uplatnenie svojho práva v 15-dňovej lehote a po jej uplynutí sa právo na zaplatať celej zvyšujúcej pohľadávky stáva účinným. Tvrdil, že v danom prípade došlo k riadnemu zosplatneniu úveru, a to bez ohľadu na to, že žalobca v konaní nepredložil podania postupcu, ktorými bol žalovaný opakovane vyzývaný na úhradu omeškaných splátok a bol aj upozornený na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru zo strany postupcu s tým, že žalovaný počas celého konania nijakým spôsobom doručenie týchto podaní nerozporoval. S ohľadom na uvedené mal za to, že aj keby v danom prípade žalobca nepredložil výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru, nemôže to samo o sebe spôsobiť neplatnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a teda aj

samotné následné postúpenie pohľadávky. Uviedol, že postupca viackrát upozornil žalovaného, že právo na zosplatenie pohľadávky si uplatní v prípade ak nedôjde k úhrade omeškaných platieb a zároveň podaním zo dňa 30.5.2016 vyzval žalovaného v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade pohľadávky od odoslania tohto podania, t.j. k zosplateniu úveru prišlo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie. Na základe uvedeného mal za to, že je v konaní aktívne vecne legitimovaný. Poukázal na to, že otázka vyzývania žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy pred zosplatením úveru je otázkou skutkovou, pričom v konaní tvrdil a tvrdí, že žalovaný bol opakovane vyzývaný na úhradu omeškaných splátok ako aj upozornený na možnosť mimoriadnej splatnosti úveru. Keďže žalovaný uvedené skutkové tvrdenia žalobcu nijakým spôsobom nepoprel, podľa jeho názoru je potrebné predmetné skutkové tvrdenia považovať za nesporné. Na podporu svojej argumentácie poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.1.2021, sp.zn. 17CoCsp/54/2020, Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10.8.2020, sp.zn. 11Co/295/2019 a Krajského súdu v Trnave zo dňa 19.12.2018, sp.zn. 24Co/152/2018. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie alebo aby napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

5. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je podané dôvodne.

6. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistil v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods.2 C.s.p.).

7. K doplneniu dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie a v záujme dôsledného vyporiadania sa s odvolacími námietkami odvolací súd udáva nasledovné.

8. V prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia 781 eur spolu s úrokom z omeškania titulom postúpenej pohľadávky veriteľa Home Credit Slovakia, a.s. vyplývajúcej zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej so žalovaným dňa 10.8.2012. Predmetná pohľadávka bola žalobcovi postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.6.2017. Právny predchodca žalobcu zaslal žalovanému „Výzvu k splateniu celého úveru“ zo dňa 30.5.2016, v ktorej uviedol, že v dôsledku omeškania žalovaného (ako dlžníka) s úhradou záväzkov vyplývajúcich z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX vyzýva žalovaného k splateniu celého úveru čerpaného na základe tejto zmluvy s tým, aby zaplatil dlžnú čiastku vo výške 1 503,36 eur a to najneskôr do 15 dní od odoslania tejto výzvy.

9. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

10. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

11. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

12. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval správne, ak v dôsledku vyvodenia neplatnosti postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu vyslovil nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, v ktorom sa podrobne zaoberal uvedenou právnou otázkou a zrozumiteľným a vyčerpávajúcim spôsobom vysvetlil svoju úvahu, na základe ktorej považoval nárok žalobcu za neopodstatnený.

13. Odvolací súd upriamuje pozornosť na skutkové tvrdenia žalobcu obsiahnuté v žalobe a vo vyjadrení doručenom súdu prvej inštancie dňa 15.6.2020, v ktorých žalobca neuviedol žiadne skutočnosti o opakovaných výzvach svojho právneho predchodcu, ktoré mal adresovať žalovanému, týkajúce sa omeškania s úhradou splátok a upozornenia o uplatnení práva na zaplatenie celej pohľadávky, preto ani nemohli byť zo strany žalovaného popreté, resp. nemožno hovoriť o nesporných skutkových tvrdeniach. Naopak, vo svojom vyjadrení doručenom dňa 15.6.2020, ktorým reagoval na výzvu súdu, výslovne uviedol, že podaním zo dňa 30.5.2016 právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného, že si uplatňuje právo zosplatniť pohľadávku a zároveň ho týmto podaním vyzval v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade pohľadávky, teda k zosplatneniu úveru prišlo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pričom postupca svoje právo využil pre nesplnenie splátky, ktorá využitiu tohto práva predchádzala po dobu 3 mesiacov. Je potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie správne postupoval, keď výzvou zo dňa 26.5.2020 požiadal žalobcu o ďalšie skutkové tvrdenia v súlade s § 150 ods. 2 C.s.p. a vyzval žalobcu na predloženie konkrétnej špecifikácie pohľadávky, z ktorej bude zrejmé kedy a v akej výške došlo k jednotlivým splátkam/úhradám pohľadávky žalovaným, kedy žalovaný prestal splácať, kedy nastala splatnosť pohľadávky a prehľadný výpočet istiny pohľadávky. Na základe uvedeného možno dospieť k záveru, že prvoinštančný súd požiadal žalobcu o ďalšie skutkové tvrdenia, a to aj v otázke splatnosti pohľadávky a žalobca uviedol skutkové tvrdenia, z ktorých možno jednoznačne vyvodiť, že realizovaním výzvy svojho právneho predchodcu zo dňa 30.5.2016 považoval podmienku stanovenú v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka za splnenú. Súd prvej inštancie na základe žalobcom poskytnutých skutkových tvrdení potom uzavrel, že žalobca v konaní nepreukázal splnenie podmienky pre platné vyhlásenie splatnosti celého úveru, v dôsledku čoho vyslovil absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok (v časti postúpenia pohľadávky voči žalovanému) a následne vyvodil nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

14. Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú námietku žalobcu, že neboli splnené podmienky pre rozhodnutie bez nariadenia pojednávania, keďže v prípade ak súd považuje skutkové tvrdenia za sporné alebo nemá určité skutočnosti za preukázané, je potrebné vo veci nariadiť pojednávanie, na ktorom je možné doplniť dokazovanie sporovými stranami. Súd prvej inštancie správne vychádzal zo skutkových tvrdení žalobcu (ktoré neboli sporné), a v zmysle ktorých uviedol skutočnosti týkajúce sa postupu svojho právneho predchodcu pred postúpením pohľadávky, pričom tieto tvrdenia aj preukázal. Súd prvej inštancie pritom tieto skutkové tvrdenia získal na základe výzvy, ktorou požiadal žalobcu o ďalšie skutkové tvrdenia. Následne uvedené tvrdenia posúdil po právnej stránke a vyvodil z nich právne závery (nesplnenie podmienky zosplatnenia úveru, neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, absencia aktívnej vecnej legitímácie žalobcu). V danom prípade preto podľa názoru odvolacieho súdu nebolo potrebné vo veci nariadovať pojednávanie.

15. K námietke žalobcu, že súd prvej inštancie mu svojim postupom odňal možnosť konať pred súdom tým, že neuviedol svoje predbežné právne posúdenie veci, poukazuje odvolací súd na uznesenie NS SR z 28.12.2020, sp. zn. 2Obdo/56/2020, podľa ktorého samotné opomenutie postupu podľa ust. § 181 ods. 2 C.s.p. zo strany súdu prvej inštancie nelimituje stranu sporu pri realizácii jej procesných práv a že súd až v samotnom rozhodnutí vo veci, a nie v rámci postupu podľa ust. § 181 ods. 2 C.s.p. (predtým § 118 ods. 2 O.s.p.) vyjadrí svoj definitívny právny názor týkajúci sa konkrétnej prejednávanej veci (porovnaj aj uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/3/2016 z 22.03.2017, uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/211/2013 z 13.05.2014). Z uvedeného dôvodu odvolacia námietka žalobcu týkajúca sa opomenutia postupu podľa § 181 ods. 2 C.s.p. zo strany súdu prvej inštancie nie je vzhľadom na ďalší priebeh konania relevantná.

16. Odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu, že v danom prípade bola splnená podmienka pre uplatnenie práva veriteľa (právneho predchodcu žalobcu) žiadať od dlžníka (žalovaného) zaplatenie celej pohľadávky (zosplatnenie úveru). Z ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva, že uplatneniu práva veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky musí predchádzať upozornenie dlžníka, že toto právo bude uplatnené, a to za situácie, ak je dlžník v omeškani s plnením niektorej splátky viac ako tri mesiace. Nemožno prisvedčiť argumentácii žalobcu, že jeho právny predchodca si uvedenú notifikačnú povinnosť splnil výzvou zo dňa 30.5.2016, keďže uvedenou výzvou oznamoval dlžníkovi, že k predčasnemu splateniu úveru už došlo, a teda v lehote do 15 dní má uhradiť celý dlh z úveru. Napokon skutočnosť, že k zosplatneniu úveru došlo k dátumu uvedenom na výzve (30.5.2016) vyplýva aj z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky (č.l. 11), a nie až po uplynutí 15-dňovej lehoty ako to tvrdil žalobca. Ak teda súd prvej inštancie vyvodil nesplnenie podmienky pre zosplatnenie úveru a následne neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky a nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, postupoval správne.

17. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne a právne správny potvrdil.

18. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p. a nárok na ich náhradu nepriznal úspešnému žalovanému zohľadňujúc skutočnosť, že mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).